

சங்க பெண்பாற் புலவர்கள் அஞ்சல் அஞ்சியார் , வருமுலையாரத்தியார் காலத்து சமூக நிலை

Social Status During The Times of Sangam Female Poets Anchil Anjiyaar and Varumulaiyaaraththiyaar

வசந்தி.வே, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி - 17

Vasanthi V, Ph.D Research Scholar, Bishop Heber College, Trichy-17

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-4583-9347>

DOI: [10.5281/zenodo.14720055](https://doi.org/10.5281/zenodo.14720055)

Abstract

More than forty female poets have been lived in sangam literature period. The songs talk about the place of women in the society of that time and their social problems. In this way, the songs of two female poets, Anzil Anjiyar and Varumulaiyarathiyar, reveal the social position of the Sangam women. Women are also engaged in various professions to advance economic development at par with men for the development of society and family. Not only that, the songs of the two poets show that women lived in high and low status in the society of that time. The article explores the social situation of the time, the problems faced by women in it, and its culture.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலப் புலவர்களுள் பெண் புலவர்கள் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். அப்பாடல்கள் அக்கால சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இருந்த இடத்தையும், அவர்களின் சமூக சிக்கல்களையும் பேசுவதாக அமைந்துள்ளன. அந்த வகையில் அஞ்சில் அஞ்சியார், வருமுலையாரத்தியார் ஆகிய இரு பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் சங்க கால மகளிரின் சமூக நிலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மேலும் சமூகம் மற்றும் குடும்ப வளர்ச்சிக்காக ஆண்களுக்கு இணையாக பெண்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முன்னேற பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அது மட்டும் அல்லாமல் பெண்கள் அக்கால சமூகத்தில் உயர்நிலையிலும் தாழ்நிலையிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது போன்ற தகவல்களை அவ்விரு புலவர்களின் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதனைக் கொண்டு அக்கால சமூகநிலையையும், அதில் பெண்களுக்கு ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் குறித்தும், அதன் பண்பாடு குறித்தும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Keywords: Culture, Sangam literature, Female poet, Kalavu, Karpu, பண்பாடு, சங்க இலக்கியம், பெண்பாற் புலவர்கள், களவு, கற்பு

முன்னுரை

சங்ககாலச் சமூக நிலையைச் சங்கப்புலவர்கள் தங்களின் எழுத்துக்களின் வழியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அப்புலவர்களில் குறிப்பாக பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்கள், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையினைப் பெண்களின் பார்வையில் காட்சிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. பெண்ணியச் சிந்தனைகளைக் கொண்டுள்ள பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகின்றன. பண்பட்ட தமிழ்

சமூகத்தின் இயல்பான வாழ்க்கை முறையினையும், இவ்வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் மற்றும் பெண்களின் புரட்சிகரமானச் செயல்களையும் பெண் புலவர்களின் எழுத்தின் வழியாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சங்க பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் அஞ்சில் அஞ்சியார் மற்றும் வருமுலையாரத்தியார் ஆகிய இருபுலவர்கள் தம் பாடல்களில் சங்ககால சமூகநிலையை சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர் .

அஞ்சில் அஞ்சியார் மற்றும் வருமுலையாரத்தியார் :

சங்ககால பெண்பாற் புலவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் அஞ்சில் அஞ்சியார் மற்றும் வருமுலையாரத்தியார் ஆவர். அவர்களுள் அஞ்சில் அஞ்சியார் நற்றிணையில் மருதத்திணையின்கண் தோழிகூற்றாக அமைந்துள்ள 90 ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார், “இவர்தம் இயற்பெயர் அஞ்சி என்பதாகும். அஞ்சில் என்பது இவர்தம் சொந்த ஊராக இருத்தல் வேண்டும்” (தாயம்மாள் அறவாணன் : 2004: ப-5). தலைவன் சார்பாகத் தன்னைச் சந்திக்க வந்த பாணனிடம் தலைமகளுக்கு வரைப்பது போன்று வாயிலை மறுத்துத் தோழி உரைப்பதாக இவருடைய பாடல் அமைந்துள்ளது.

வருமுலையாரத்தியார் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இவர் குறுந்தொகையில் 176 ஆம் பாடலை பாடியுள்ளார். களவு வாழ்வில் ஆண்களின் செயல்பாடும், தலைவன் தலைவி களவு பற்றி தோழி அறிந்த பின் தோழியின் செயல்பாடும் ஆகிய இரு நிகழ்வுகள் இப்புலவரின் பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த தோழிக்கூற்று பாடலாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தன்னிடம் பலமுறையும் வந்த குறையிரந்து செல்லும் தலைவனுக்கு இரங்கித் தோழி தலைவியிடத்து சென்று ‘நீ தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்’ என்று தோழி தலைவியிடம் குறையுடைய கூறும் துறையில் அவருடைய பாடல் அமைந்துள்ளது. இவ்விருவர் பாடல்களிலும் அக்கால வாழ்க்கை முறை வெளிப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது .

பண்பாடு

மனித சமூகத்தின் மேம்பட்ட வாழ்க்கை முறையைப் பண்பாடு என்கின்றனர். பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் காரணமாக மற்ற உயிரினங்களில் இருந்து மனிதர்கள் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றனர். “மானுடவாழ்வின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடே பண்பாடாகும். பண்பாட்டின் வழியாகவே மனிதர்கள் தங்களின் தனித்துவங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்” (பக்தவத்சல பாரதி - 2018: ப-140) என்ற மானுடவியலாளர் கருத்தின் அடிப்படையில் பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அடையாளமாகவும், அவர்களின் சமூக வளர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டக்கூடியதாகும் உள்ளது. அவ்வகையில் சங்ககால தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மற்ற சமூகத்திலிருந்து வேறுபட்டு தனித்துவமானதாக இருந்துள்ளதை சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

பண்பாட்டு நிகழ்வுகள்

சங்க தமிழரின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளைத் தெரிந்து கொள்ள அஞ்சில் அஞ்சியார் பாடல் வழிவகை செய்கிறது. அவர் குறிப்பிடும் தகவல்களால் அக்கால மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறையின் நடைமுறைகள் வெளிப்படுகின்றன. அம்மக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகள் கீழ்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

- திருவிழாக்களின் காரணமாகப் பழமையான ஊரின்கண் கூத்தும், இசையும் ஆகிய கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன
- ஆடைகளை துவைத்து தூய்மையாக அணிவதோடு மட்டுமில்லாமல், அவற்றை அரிசி கஞ்சியில்

இட்டு உலர்த்திய பருத்தி ஆடைகளை அணிந்துள்ளனர்

- புள்ளிய பூ வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட ஆடைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்
- பனைநாரினைக் கயிறாகத் திரித்து ஊஞ்சல் கட்டி ஊஞ்சலாடியிருக்கின்றனர்
- பரத்தைமை எதிர்ப்பும், அதனை சரிசெய்ய அல்லது தடைசெய்யவும், சமூகத்திலிருந்து இக்கொடுமை ஒழுக்கத்தினை அகற்றும் அரசின் பங்களிப்பும் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்ற பண்பாட்டுக்கூறுகளை அஞ்சில் அஞ்சியார் பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. “பண்பாடு என்பது இலக்கியம், கவிதை, நடனம், இசை, கோயில்கள், சடங்குகள், வேத மந்திரங்கள், தொழில்கள் போன்ற சில கூறுகள் மட்டும் ஆகாது. இது மக்களின் நடத்தைமுறைகளை கட்டுக்கோப்பான நிலையில் செயல்படுத்தும் ஒரு மிகப்பெரிய அமைப்பாகும்” (பக்தவத்சல பாரதி : 2003: ப-154,155) என்பதிலிருந்து மக்களின் நடத்தைமுறைகள் கட்டுக்கோப்பாக இருப்பது பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளதை விளங்கிக்கொள்ளலாம். அவ்வகையில் சங்கச் சமூகத்தில் நிலவும் கொடுமை ஒழுக்கமான பரத்தைமையைச் சரிசெய்யவேண்டிய கடமை அரசுக்கு உள்ளது என்னும் பண்பாட்டுச் செயலை அஞ்சில் அஞ்சியார் வலியுறுத்தியுள்ளார். இந்நிகழ்வுகள்,

“ஆடு இயல் விழுவின் அழுங்கல் மூதூர்
உடையோர் பன்மையின் பெருங் கை தூவா,
வறன் இல் புலைத்தி எல்வித் தோய்த்த
புகாப் புகர் கொண்ட புன் பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர, ஓடி
பெருங் கயிறு நாலும் இரும் பனம் பிணையல்
பூங் கண் ஆயம் ஊக்க, ஊங்காள்,
அழுதனள் பெயரும் அம் சில் ஓதி
நல்கூர் பெண்டின், சில் வளைக் குறுமகள்
ஊசல் உறு தொழில் பூசல் கூட்டா
நயன் இல் மாக்களோடு கெழிஇ,
பயன் இன்று அம்ம, இவ் வேந்துடை அவையே !”

(நற்றிணை : பா- 90)

எனும் நற்றிணை பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலிருந்து சங்க கால மக்களின் திருவிழாக்கள், உடைகள், பொழுதுபோக்கு, ஒழுக்கநெறிகள் போன்றவை குறித்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சமூகநீலை

சமூகம் என்பது மக்கள் குழுக்களின் நடத்தைமுறைகளையும், அவற்றுள் ஒழுங்கமைக்கும் விதிமுறைகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். இச்சமூகத்தில் ஆணும் பெண்ணும் சமூக வளர்ச்சிக்காக உழைக்கின்றனர். அதனால் அச்சமூகத்தில் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு என்பது சமூகத்தில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. சங்ககாலத்து சமூகத்திலும் இந்நிலை நிலவியிருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்தும் விதமாக விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியலைத் தன் பாடலில் அஞ்சில் அஞ்சியார் பதிவு செய்துள்ளார். அவர் ‘வரன் இல் புலத்தி’ என்று கூறுவதிலிருந்து , வறுமை

நிலையிலும் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. பாணர்களின் வறுமைநிலை போன்றே புலையரும் வறுமை நிலையில் இருந்துள்ளனர். இந்நிலையினைப் போக்குவதற்காகவே திருவிழாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விளிம்புநிலை மக்களின் பொருளாதார நிலை மேம்படும் நோக்கிலேயே திருவிழாக்கள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன, நிகழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டும் உள்ளன. ஏனெனில் “தமிழரது சமுதாய அமைப்பு தனிப்பட்ட இயல்புகளை உடையதாய் இருந்தது. இவ்வியல்புகள் சூழ்நிலையின் சிறப்பான தன்மைகளால் உருவாகின (கார்த்திகேசு சிவதம்பி - 2019: ப - 49). என்பதால்தான் இம்மாதிரியான திருவிழாக்கள் நடத்தப்பட்டு விளிம்பு நிலை கலைஞர்களின் பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் திருவிழாக் காலங்களில் உற்றார் உறவினர்கள் திருவிழாக் காண வருவதால் ஊரின்கண் மக்கள் கூட்டம் அதிகரித்து, துணி துவைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும். மற்ற நாட்களை விட அதிக வேலைக் கிடைப்பதனால், அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வடைகின்றது எனும் பண்பாட்டுக்கூறினை அஞ்சில் அஞ்சியார் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் .

பெண்கள் வீட்டு வேலைகளை மட்டும் செய்பவர்களாக இல்லாமல் தங்கள் குடும்பத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பொருள் ஈட்டும் தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனை “ஊரவர்களின் அழுக்கு உடைகளை எடுத்துச் சென்று நீரில் தோய்த்து வெளுக்கும் மக்களும் இருந்தனர். இத்தொழிலைச் செய்பவள் ‘புலைத்தி’ என்று அழைக்கப்படும் பெண்பாலராவர், “ஆடற்கலையில் ஆடவரும் பெண்டிரும் ஈடுபட்டனர். எனினும் பெண்பாலர் ஆடுதலே பெரும்பான்மை” (சண்முகம்பிள்ளை, மு- 2004: பக் - 107 மற்றும் 213) என்று குறிப்பிடுவது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

“சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்ற ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஏதோ ஒரு வகையில் அரசு சார்ந்த அரசுச் சார்புடைய குடும்பமாக இருந்துள்ளதே அன்றி அரசுடனான தொடர்பு இல்லாத குடும்பமாக இல்லை” (மாதையன். பெ : 2010: ப-184) என்பதாக பெ.மாதையன் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த அரசு சார்புடைய குடும்பம் எனும் அடிப்படையினைக் கொண்டு அஞ்சில் அஞ்சியாரும் பரத்தைமையை எதிர்க்காத அரசு பயன்றது என்று ‘பயன் இன்று அம்ம, இல் வேந்துடை அவையே’ என்பதாகத் தம் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இது குறித்து , “பரத்தையாகிய பெதும்பைப் பருவத்தினள், கரிய பனைநாரினால் திரித்த கயிற்றைப் புணித்துத் தொங்கவிட்ட ஊசலில் ஏறிப் பூப்போன்ற கண்களையுடைய தான் தோழியர் அவ்வூசலை ஆட்டவும் ஆடாதவளாய் அழுது அவ்விடம் விட்டுப் பெயர்வாள். அழகிய சிலவாகிய கூந்தலும் பெண் தன்மையில் சிறிது குறைந்த தன்மையும், சிலவாகிய வளையலும் கொண்ட அவ்விளம் பெண்ணை மீண்டும் ஊசலாடுகின்ற தொழிலின் ஆரவாரத்தில் ஈடுபடுத்த விருப்பமில்லாத மக்களோடு சேர்ந்து இவ்வேந்தனின் அவைக்களம் பயன்றதாய் இருந்தது” (கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் :2004: பக்- 162,163) என்பதாக அரசின் நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் “செல்வந்தர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட பரத்தைமை ஒழுக்கம் நாட்டின் பொதுவாழ்வில் எல்லா மக்களிடையேயும் இருந்ததென்று கருதுவது தவறாகும். சோழன் நலங்கிள்ளி தன்னை இகழ்ந்த பகைவரை வெல்லாமற் போனால் இன்னின்ன இழிநிலை தனக்கு வந்தெட்டும் எனக் கூறுகின்ற வஞ்சினத்தில் ‘நெஞ்சத்தில் காதலில்லாத பொதுப்பெண்டிரது சேர்க்கையில் என்னுடைய மாலை துவளுவதாக’ என்று குறிப்பிடுகிறான்” (சண்முகம்பிள்ளை :2004: ப-328) என்றவாறு பரத்தைமை குறித்து சண்முகம்பிள்ளை கூறியுள்ளார் .

“வருந்தப் போரேன் ஆயின் பொருந்திய

தீதுஇல் நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்

பல இருங் கூந்தல் மகளிர்

ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைக எந்தாரே”

(புறம்: 73: (11-41)7

எனும் பாடல் சமூகத்தில் பரத்தைமையின் நிலையைக் காட்டுகின்றது. கொடுமை, ஒழுக்கம், பேணா ஒழுக்கம், கிழவோன் கொடுமை, பிழைத்துவந்த கிழவன் எனும் சொற்கள் பெண்டிரால் வெறுப்புக்குரியதாக கருதப்பட்டிருந்ததை காட்டுகின்றன” (பெ. மாதையன்: 2010: ப-128), தொல்காப்பியரும் இதனை,

“கொடுமை ஒழுக்கான கோடல் வேண்டி

அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை”

(தொல்:147:28-29)

எனும் நூற்பாவின் வழி குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு அரசும், மக்களும், புலவரும் வெறுத்த, கொடுமை ஒழுக்கமான பரத்தைமையைச் சமூகத்திலிருந்து ஒழிக்க வேண்டும் என்பதனையே அஞ்சில் அஞ்சியார் பாடலும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

மக்கள் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கி சமூகமாக நிலைப்பட்ட காலத்திலிருந்தே சமூக நெறிமுறைகளும், விழுமியங்களும் உருவாக்கத் தொடங்கிவிட்டன. தமிழ் சமூகத்தில் களவு, கற்பாக மாறுவதே அறச்செயலாக கருதப்பட்டது. தமிழ் சமூகத்தில் களவு மூன்று படிநிலைகளில் நிகழ்கின்றது. முதலாவது,

“ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்

ஒன்றி உயர்ந்த பாலது அணையின்”

(தொல்:பொ: நூ: 91)

என்று தொல்காப்பியர், களவு என்பது ஆணும் பெண்ணும் விதியின் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் முதற்கண் காணும்பொழுது களவு ஏற்படுகின்றது என்கிறார். இரண்டாவதாக தலைவி திணைப்புனம் காவல் காப்பதற்காக செல்லுமிடத்தும், தோழிகளுடன் விளையாடும் பொழுது ஏற்படும் இடர்களிலிருந்து தலைவியைக் காக்கும் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் நட்பு தோன்றி மலர்கின்றது. தலைவன், தலைவியைப் பல நாட்கள் பின்தொடர்ந்து நன்மொழி பேசி, தன்னைப் பற்றிய நேர்மறையான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, அவளின் நெஞ்சத்தை நெகிழச் செய்து காதலிக்க வைப்பது மூன்றாவது வகையாகும்.

வருமுலையாரத்தியார் பாடல் மூன்றாவது வகையைச் சார்ந்த அகப்பாடலாகும். ஒரு பெண், தன்னைக் காதலிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவளைப் பல நாட்கள் பின்தொடர்ந்து, கட்டாயப்படுத்தி காதலிக்க வைக்கும் ஒரு ஆணின் நிலைப்பாடு இப்பாடல் வழியாக வெளிப்படுகின்றது. இச்செயல்பாட்டிற்கு பிறகும் தலைவி தலைவனுக்கு விடை கூறவில்லையென்றால், அவன் தோழியை நாடுகின்றான். தலைவன் மீது தோழிக்கு நன்மதிப்பு ஏற்பட, அதனால் தோழி, தலைவியிடம் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறாள். இதனை

“ஒரு நாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்

பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியென்

நன்னர் நெஞ்சம் நெகிழ்த்த பின்றை

வரைமுதிர் தேனிற் போகியோனே

ஆஷா கெந்தை யாண்டுள்ள கொல்லோ

வேறுபுல னன்னாட்டு பெய்த

ஏறுடை மழையிற் கலிழும் என்னெஞ்சே”

(குறுந்தொகை : பா-176)

எனும் குறுந்தொகை பாடல் குறிப்பிடுகின்றது . மேலும் இதனை “ஒரு நாள் வந்தனாலன், இரண்டு நாள் வந்தனாலன், பற்பல நாளும் என்பால் வந்து பணிவுடைய மொழிகளைப் பலநாளும் சொல்லி, எனது நன்மையுடைய நெஞ்சத்தை இளகச் செய்த பின்னர், மலையின் கண் முதிர்ந்த தேனிநாலை போன்று மனம் அழித்து சென்றான்” (பொ.வே.சோமசுந்தரனார்: 2008: பக்- 315,316) எனும் உரைக்கருத்தும் தெளிவுபடுத்துகின்றது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் விதியின் வழியால் ஏற்படும் காதல் ஒருபுறமிருக்க, ஒரு ஆணின் விருப்பத்தை, ஒரு பெண் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனும் நோக்கில் தொடர்ச்சியாக பல இடர்களைத் தரும் ஆணின் இச்செயல்பாடானது அக்காலச் சமூக சிக்கலாக வெளிப்பட்டது நிற்கின்றது. சமூகத்தில் களவு எனும் பெயரில் ஆணால் பெண்ணுக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கில் வருமுலையாரத்தியாரால் இப்பாடல் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

சங்ககால தமிழ் சமூகத்தின் சமூக சிக்கலாக வெளிப்படும் பரத்தமை எதிர்ப்பும், கட்டாயப்படுத்தி காதலை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதும் என அஞ்சில் அஞ்சியார் வருமுலையாரத்தியார் ஆகிய இருவரின் பாடல்கள் அக்காலச் சமூகத்தின் சமூக செயல்பாட்டை காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. பாண்டிய மன்னன் அவைக்குச் சென்று நீதி கேட்கும் உரிமையைப் பெற்ற சிலப்பதிகாரக் காப்பியத் தலைவி கண்ணகியைப் போன்ற பெண்களுக்கு முன்னோடியாக அஞ்சில் அஞ்சியார் விளங்கியுள்ளார். சமூகத்தில் பண்பாடு என்பது ஒழுக்க நெறிமுறைகளோடு தொடர்புடையது என்பதால் பரத்தமையைச் சமூகத்தில் இருந்து ஒழிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதை செய்யத் தவறிய அரசு பயனற்றது என்று அரசை சாடும் உரிமையைப் புலவர்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பதோடு, அரசின் பொறுப்பும் அஞ்சில் அஞ்சியாரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பெண்பாற் புலவர்களின் சமூகப்பார்வையானது ஆழ்நிலையிலிருந்து சிந்திக்க கூடியது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது

துணைநூற் றட்டியல்

1. தாயம்மாள் அறவாணன் -மகடு முன்னிலை - பெண்புலவர் களஞ்சியம் -பச்சைப்பச்சேல் பதிப்பகம்-அமைந்தகரை, சென்னை - 29 - (பதிப்பு - 2004, ஆகஸ்ட்)
2. சண்முகம் பிள்ளை. மூ-சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல் - உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் - தரமணி, சென்னை- 600013 - (பதிப்பு - 2004)
3. புலியூர் கேசிகன் (உ. ஆ) - புறநானூறு (மூலமும் உரையும்) - சாரதா பதிப்பகம் - சென்னை - 600014 - 2018 (ஆறாம் பதிப்பு)
4. மாதையன். பெ - சங்க இலக்கிய குடும்பம் - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் - சென்னை - 600098
5. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ -நற்றிணை (மூலமும் உரையும்) - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் - சென்னை - 600098
6. சிவதம்பி கார்த்திகேசு - பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை - 600050 - (அக்டோபர் 2019)
7. சோமசுந்தரனார். பொ. வே -குறுந்தொகை - சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம் - 522, டி. டி. கே சாலை - சென்னை - 18 - (பதிப்பு - 2008)

8. பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ -தொல்காப்பியம்(மூலமும் உரையும்) - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை - 600098 - (ஏப்ரல் 2019)
9. பக்தவத்சல பாரதி (உ. ஆ)- பண்பாட்டு மானுடவியல் - அடையாளம் பதிப்பகம் - 1205/1,கருப்பூர் சாலை - புத்தாந்தம் - திருச்சி - 621310- 2018 (வி. பு . பதிப்பு)

References

1. Thayammal Aravana - Magadhu Thalai - Women's Repository - Pachappasale Publication - Mudiyakarai, Chennai - 29 (Edition-2004, August)
2. Shanmugam. Moo Sangath Tamilar Biography - World Tamil Research Institute, Taramani, Chennai-600013 (Edition-2004)
3. Puliur Kesigan (U.S. Purananuru (Source and Text) - Sarada Publications, Chennai-600014-2018 (6th Edition)
4. Mathaiyan Pe Sangam Literary Family - New Century Book House, Chennai-600098
5. Balasubramanian. K.V. Nattangalai (Source and Text) - New Century Book House, Chennai-600098
6. Sivathambi Karthiges - Ancient Tamil Society - New Century Book House, Chennai - 600050 - (October 2019)
7. Ve-Kurundhoki-Saivasiddhanta Printing Corporation-522, TTK Road-Chennai-18 (Edition-2008)
8. Balasubramanian K.V. Tholkappiyam (Source and Text) - New Century Book House, Chennai-600098 (April 2019)
9. Bhaktavatsala Bharati (U.S. b) Cultural Anthropology - Identity Press - 1205/1, Karuppur Road - Puthanatham - Trichy - 621310 - 2018 (V. B. the version)

Cite this Article in English

Vasanthi V “Social Status During The Times of Sangam Female Poets Anchil Anjiyaar and Varumulaiyaaraththiyaar” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.2 Issue 1, January 2025, pp. 40-46